

ကနဦး

တော လေ မှတ် တမ်း

Linn Dixout Thway
 THE RECORD OF A VAGRANT
 (Short Stories) OK
 (Sh

အမှာ စာ

ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ March လထုတ် Myanmar People မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော “ပန်းနုရောင်စဉ် လွမ်းဖြာဆဲ ခရမ်းပြာအလင်္ကာ” ဟူသော ဝတ္ထုစာမူမှ စတင်၍ “လင်းညိုသွေး” ဟူသော ကလောင်အမည်ကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုအရင်ကပင် အခြားကလောင်အမည်အချို့ သုံးစွဲ၍ စာစောင်မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ကဗျာ၊ ဝတ္ထုတို၊ အက်ဆေး၊ ဆောင်းပါးများ ရေးသားပေးပို့၍ ကလောင် သွေးခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော့်အား ဝိုးတဝါးဖြစ်ကြသူတွေ ရှိ၏။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် အခြားကလောင်အမည်တွေကို လုံးဝ အသုံးမပြုဘဲ လင်းညိုသွေး ဟူသော အမည်ဖြင့်သာ စာပေရေးသားခြင်းအမှုကို ပြုပေသည်။ ။

ဤစာအုပ်အမည်အား “တေလေမှတ်တမ်း” ဟု ပေးရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စကားအနည်းငယ် ပြောလိုပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်သည် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် သီးသန့်မဟုတ်ပါ။ ဤစာအုပ်တွင် ပါရှိသော ဝတ္ထုတို၊ အက်ဆေး၊ ဝတ္ထုလတ်များ သည် ကျွန်တော် အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ်မှ အသက် ၂၁ နှစ်အရွယ်အတွင်း ရေးသားဖြစ်ခဲ့သော စာမူများ ထဲမှ စာစောင်မဂ္ဂဇင်းများ နှင့် ဂျာနယ်တို့ မှ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူများ နှင့် အတွဲစာအုပ်တို့ တွင် ပါရှိပြီးသားတွေကိုသာ စုစည်းထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

အခြားကလောင်အမည်တို့ဖြင့် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်း ခံခဲ့ရသော ကျွန်တော်၏ ငယ်လက်ရာတွေကိုလည်း ဤစာအုပ်မှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ။ အခြား ငယ်လက်ရာစာမူများ စွာ ကျန်ရှိသေးသော်လည်း စာစောင် မဂ္ဂဇင်းများမှ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်း ခံရသည် တွေ မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်တော် ချန်လှပ်ခဲ့သည်။ ။ ပြန်ဖတ်ကြည့်သောအခါ စိတ်တိုင်းမကျသည် များ ရှိ၍ လိပ်ပြာလုံချင်သောကြောင့် လည်း ဖြစ်၏။

စာစောင်မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ပါရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သောကြောင့် ချန်လှပ်ခဲ့ သည် တွေရှိသလို အခြားစာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေရန် ရည်စူး၍ ချန်လှပ်ခဲ့သည် တွေလည်း ရှိ၏။ ဤစာအုပ်ကတော့ ငယ်လက်ရာသီးသန့်ပေါ့ ...။

ဤစာအုပ်တွင် ပါရှိသော စာမူများကိုလည်း စိတ်တိုင်းကျလှသည် မဟုတ်ပါ။ ။ အနုပညာရပ် ဆိုင်ရာ စံပေတံတွေနှင့် ယခုအချိန်မှာ ပြန်လည်တိုင်းတာကြည့်တော့ ဤစာအုပ်ပါ စာမူအများ စုမှာ ခံနိုင်ရည်အားနည်းပါးနေပါသည်။ ။ သို့သော် ဤစာမူများအားလုံးအတွက်တော့ ကျွန်တော် ကောင်းစွာ လိပ်ပြာလုံပါသည်။ ။

အနုပညာအရ ကြီးမားသော ဖြစ်ထွန်းမှုတွေ မဟုတ်ပေမယ့် ဘီယာတစ်ခွက်၊ အရက်တစ်ဝိုင်း ရင်းနှီးမှုနှင့် KTV အဖိုးအခတွေ မပါဝင်မကုန်ကျဘဲ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသည့် နယ်မြို့ကလေး တစ်မြို့မှ လူမသိသူမသိ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ငရွတ်ကလေး တစ်ယောက်၏ အရိုးခံစာမူ အတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူဝံ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်က စာကို လွတ်လပ်စွာ ရေးသားခွင့် မရရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်၏ မျက်လုံးကျန်းမာရေးကြောင့် ကျွန်တော်၏ ဖခင်က စာရေးခွင့်သာမက စာဖတ်ခွင့်ကိုပါ အတင်းအကျပ် ပိတ်ပင်

တားမြစ်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် အရမ်းဝမ်းနည်းခဲ့ရပါသည် ။ စာရေးစာဖတ် တာနှင့် ပတ်သက်၍ ဖေဖေဆူပူလျှင် တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ ကျွန်တော် တုံ့ပြန်မပြောခဲ့ပါ။ အိမ်နောက်ဖေးဘက်ရှိ စက်ခန်းထဲသို့သာ ဝင်နေတတ်၏။ ထိုစဉ်က အလုပ်ကြောင့် တစ်နေ့ကုန်နီးပါး အိမ်မှာ စက်မောင်း လေ့ရှိသည် ။ စက်မောင်းထားချိန်တွေဆိုလျှင် အခန်းကို အလုပ်ပိတ်ကာ အင်ဂျင်စက်ကြီးနားသို့ကပ်၍ ကျွန်တော် ပေါက်ကွဲစွာ အသံကုန်အော် ဟစ်ပစ်တတ်သည် ။

“ငါတစ်နေ့မှာ စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ် ... မဖြစ်ဖြစ်အောင်လည်း ကြိုးစားမယ်ကွာ” ဟု ကြွေးကြော်ကာ အင်ဂျင်စက်ကြီးကို ဖတ်၍ ကျွန်တော်ငိုတတ်သည် ။

ထိုသူငယ်ချင်းကြီး ယခုတိုင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ ရှိဆဲဖြစ်လေသည် ။

ကျွန်တော့်မှာ စပရိန်နှင့်တူသော ဗီဇဉာဉ်တစ်မျိုးရှိ၏။ ဖိနှိပ်မှု တစ်ခုခုကို တန်ပြန်စွမ်းအား ယူပြီး ဆထက်ကဲ တော်လှန်တွန်းကန်ပစ်တတ်၏။ ထိုအကျင့်ကြောင့် ကောင်းကျိုးဖြစ်ခဲ့တာတွေ ရှိသလို ဆိုးကျိုးဖြစ်ခဲ့တာတွေလည်း ရှိ၏။ စာရေးသားမှုမှာ လည်း အဲဒီလိုပါပဲ ... ခွင့်မပြုသည့်ကြား ကနေ ကျွန်တော် စာတွေခိုးဖတ် စာတွေခိုးရေးခဲ့သည် ။

လရောင် မစို့မပို့နှင့်လည်း ကျွန်တော် စာခိုးရေးဖူးသည် ။ ဖယောင်းတိုင်မီး မှိုန်ဖျော့ဖျော့နှင့် လည်း ကျွန်တော် စာခိုးရေးဖူးသည် ။ စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံ၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို အသုံးပြု၍ လည်း ကျွန်တော် စာခိုးရေးဖူးသည် ။

မျက်လုံးတစ်ဖက်မှ မျက်ရည်ပူတွေ ကျဆင်း၍ အောင့်နာနေသည့်တိုင် ထိုမျက်လုံးကိုပိတ်၍ ကျန်မျက်လုံးတစ်ဖက်တည်းနှင့်လည်း လုံးချ

င်းဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ပြီးဆုံးအောင် ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့ ဖူးသည် ။
(ထိုလုံးချင်းဝတ္ထုမှာ “အလင်းဖျောက်ကြယ်” ဖြစ်ပါသည် ။)

ကျွန်တော်၏ စစ်အေးတိုက်ပွဲမှာ နောက်ဆုံးဖေဖေ လက်လျှော့သွား
ခဲ့သည် ။ အရင်ကလည်း ကျွန်တော်၏ မျက်လုံးကျန်းမာရေးအတွက် ငဲ့
ကွက်ကာ မိဘမေတ္တာစေတနာနှင့် ဖေဖေတမင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့တာ
မှန်း ကျွန်တော် ကောင်းစွာသဘောပေါက် နားလည်ပါသည် ။ ထို့ကြော
င့်ပဲ ပြန်လည်နှုတ်လှန်ထိုးခြင်းမျိုး မပြုခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော်၏ မိခင်ကတော့ အရင်ကတည်းက ကျွန်တော့်ကို စာရေး
ဆရာ သိပ်ဖြစ်စေချင် သည် ။ သူ ငယ်ငယ်ကနှင့် ဝါသနာတူတာဟု ဆို
ကာ မသိမသာပင် မြှောက်ပေးခဲ့၏။ ကျွန်တော် အခု လို အသက်အရွယ်
မှာ အနုပညာသမားတစ်ယောက်အနေနှင့် ရပ်တည်နေနိုင်တာ အခြား
ကျေးဇူးတင် ထိုက်သူတွေ များ စွာရှိသော်လည်း အဓိကအားဖြင့်တော့
ဖေဖေနှင့် မေမေ၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်နှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံဖူးသော ဝန်းကျင်တို့ က ကျွန်တော့်
အား တေလေဆန်သည် ဟု သတ်မှတ်ကြသည် ။ ကျွန်တော် မငြင်းပါ။
ကျွန်တော်၏ အသက်အရွယ်နှင့်စာလျှင် ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော
ဘဝစာမျက်နှာတွေက အနည်းငယ်တော့ ထူးခြားသည် ဟု ပြော၍ ရမ
ည်ထင်ပါ သည် ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် နှစ်နှင့်ချီ၍ စာပေပ
ညာနှင့် အခြားပညာရပ် များ လေ့လာသင်ကြားရင်း နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည် ။
မြန်မာပြည်၏ ထိပ်သီးပိုင်း တေလေကြီးတွေနှင့် ပခုံး ဖက်ပေါင်းရင်းန
ယ်မြေသစ်မှာ ကျင်လည်ဖြစ်ခဲ့သည် ။

အချို့သော အသိုင်းအဝိုင်းတွေက ကျွန်တော်အား လူယဉ်ကျေးဟု

သတ်မှတ်ကြသည် တွေ ရှိသော်လည်း အချို့သော အသိုင်းအဝိုင်းတွေက တော့ ကျွန်တော့်အား အရိုင်းဆန်သည် ဟု ယနေ့တိုင် သတ်မှတ်ကြဆဲဖြစ်လေသည်။ ။

အများအားဖြင့် မှန်တစ်ချပ်လို နေထိုင်ကျင့်ကြံတတ်သော ကျွန်တော့်အတွက် ထိုကိစ္စတွေက နောင်လည်း အစဉ်အမြဲ ရှိနေဦးမှာ သိပ်ကိုသေချာသည်။ ။

ယခုအချိန်မှာ တော့ ကျွန်တော်၏ ကြေးမုံပြင်အား အတတ်နိုင်ဆုံး ပြဒါးတွေ ခွာချလို့ ထားပါပြီ။ တစ်ဖက်လူ၏ အဆင်မပြေမှုအား ကိုယ်က လိုက်ပါခါးသီးနေလျှင် ကိုယ်ပါ တစ်တန်းစားထဲဖြစ်၍ ကိုယ့်အဖို့ အာခြောက်ကာ အချိန်ပုပ်ရုံသာ အဖက်တင်လိမ့်မည် မဟုတ်လား ...။

ကျွန်တော်သည် စာကိုချရေးတာ မကြာပေမယ့် လေ့လာစဉ်းစားထားတာတွေ သိပ်ကြာသည်။ ။ စာတစ်ပုဒ်ကို အစအဆုံး စဉ်းစားပြီး ကျေနပ်မှ ချရေးတတ်၏။ အာရုံဝင်စားမှုရှိလျှင် ထိုင်ရာ မထစာရေးလေ့ရှိ၍ အာရုံဝင်စားမှု မရှိလျှင်တော့ မည်သူတွေ မည်သို့ပင် ခြိမ်းခြောက်မြူဆွယ် တိုက်တွန်းပါစေ ကျွန်တော် လုံးဝ လုံးဝ လုံးဝ X ၁၀၀၀၀၀၀ စာမရေးပါ။

အထွက်ကျဲသော ကျွန်တော်၏ စာအုပ်များကို စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုသူ ပရိသတ်များကို တကယ်ပဲ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

ယခုလို မဖြစ်ညစ်ကျယ်အနေအထားတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိဖို့ အတွက် ကျွန်တော် ပေးဆပ် ရင်းနှီးခဲ့ရသော အဆုံးအရှုံးတွေ အများကြီးပါပဲ။ ။ ငွေကြေး၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ ၊ သွေးသား ရင်းချာအချို့နှင့် သံယောဇဉ်ရှိသူတွေ၏ ပစ်ပယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ။

ကျွန်တော်၏ မအားလပ်မှုနှင့် ဂရုတစိုက် အချိန်မပေးနိုင်မှုအပေါ်

အထင်အမြင်လွဲမှားသူတွေ အများ အပြားရှိ၏။ လိုတာထက်ပို၍ ရှင်းမပြတ်သော ကျွန်တော်၏ ဓလေ့ကြောင့်လည်း ဖြစ် သည် ။ နဂို သွေးအားနည်းသူမို့ နားထင်ရောက်စရာ သွေးလည်း မရှိပါ။ ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ် အသည်းကွဲ၍ အခါခါ ဝမ်းနည်းခဲ့ရသည် ။ ဒါလည်း ... တိတ်တဆိတ်ပါပဲ။

နိဂုံးချုပ်အနေနှင့်ဆိုရသော် ...

ဤစာအုပ်အမည်ကို “တေလေမှတ်တမ်း” ဟု ပေးရခြင်းမှာ ဤစာ အုပ်အတွင်းမှာ ပါရှိသော “တေလေမှတ်တမ်း” ဝတ္ထုကြောင့်သာမဟုတ်ဘဲ တေလေဆန်သော နေ့စွဲတွေမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အမှတ်သညာ သင်္ကေတတွေဖြစ်သောကြောင့်သာဟု ပြောလိုက်ပါသည် ။

ကြိုးစားဆဲ

လင်းညိုသွေး

(စာရေးသူ)